

jeg formeentlig skulde have erkjendt den Grund-
sætning, at ved Consumtionens Ophævelse
kunde alle Soldembedsmænd anses som entle-
digede, forsaavidt de vare tillige Consumtions-
embedsmænd; men det er en Misforstaaelse.
Jeg har vel ved at udvikle det høist Uklare,
som i enhver Henseende er i § 6, nævnt, at
hiin Anskuelse kunde gøre sig gjældende, men
ingenlunde vedkjendt mig den som min. Naar
der er argumenteret, at den Chance, en Em-
bedsmand, som havde Procenter, kunde være
udsat for, og som kunde formindste hans Pro-
center, og man argumenterer deraf, at man
saa ogsaa kunde tage en Andeel fra ham af
det, som efter en ingenlunde gunstig Beregning
skulde være Vedelag derfor, saa forekommer det
mig at være aldeles urigtigt. Den Chance,
at Soldintrader kunne tiltage og aftage ved
de foranderlige Soldløve og Conjuncturer, det
er Noget, som Vedkommende maae finde sig i,
men derimod at fratage dem Noget af det,
som efter eengang bestemte Regler tilkommer
dem, er noget ganske Andet. Jeg maa ved-
blive, hvad jeg forhen har ytret, at her vir-
kelig er en ganske anden Omstændighed, der
muligen kan berettigge denne Afkortning af en
Trediedeel, hvørom her er Tale, nemlig at der
skeer en Forandring i Lovgivningen, hvorved
Procenttillægget vilde betydeligt formindstes,
nemlig i, at Consumtionen, som udgjør paa de
allerfleste Steder en betydelig Deel af det Bel-
øb, hvoraf Procenterne skulde tages, bortfalder.
Den høitærede Finantsminister har ikke ret vil-
let indlade sig paa, i hvilket Omfang denne
Bemærkning kunde være gjældende; jeg vilde
imidlertid ønske en saadan Dplysning, for om
man derved kunde finde sig besøiet til af de
omhandlede Hensyn at stemme for Lovudkastet
og imod Endringsforslaget. Naar den høit-
ærede Finantsminister mener, at der endogsaa
er Willighed for at fratage de Embedsmænd,
der have Procenter, $\frac{1}{3}$ af dette Vedelag, fordi
de dog blive bedre fjerne end de Medembeds-
mænd, der maae gaae af paa Pension, fore-

kommer det mig, at det aldeles ikke kan gavne
disse Sidste, at den, der bliver i Embedet, ogsaa
lidel Tab; det vil blot være Misundelse, hvis
han derved skulde finde sig mindre tilfreds, end
han iøvrigt kunde blive, og det synes mig ikke,
at der bør tages mindste Hensyn dertil.

Slensborg: Maa jeg blot tillade mig
en kort Bemærkning med Hensyn til hvad den
ærede Landstingsmand, der nu satte sig, er-
indrede mod det, jeg havde udtalt om Med-
lemmer i Forligelsescommissionen. Det fore-
kommer mig, at Enhver, der var bleven Med-
lem af den, paa den Tid, da dette Tillæg var
givet Præsæs, maatte kunne gjøre Krav paa,
naar han blev udnævnt til Præsæs i Forligel-
sescommissionen, at erhøide samme Tillæg.

Adler: Jeg vil blot tillade mig at gjøre
opmærksom paa, hvad maafee er overskødigt, at,
naar den ærede Formand for Udvalget udtalte
sig i det Hele mindre gunstigt for det af den
1ste Landstingsmand for 1ste Kred (H. P.
Hansen) stillede Endringsforslag, udtalte han
sin egen personlige Mening, og ikke Udvalgets,
da der ikke har været holdt nogen Conference
i denne Anledning, og jeg for min Deel alde-
les ikke deler denne Mening. Jeg vilde blot
ansøre disse Ord som en Motivering af, at jeg,
uagtet hans Udtalelse, stemmer for den 1ste Lands-
thingsmands for Kjøbenhavn (H. P. Hansens)
Forslag, dog mere for at anerkjende det Princip, at
en saadan Berettigelse, som den her omtalte, giver
Afgang til Erstatning, og jeg forbeholder mig
altsaa ved 3die Behandling, hvis der frem-
kommer et, som mig synes, heldigere formuleret
Andragende i samme Retning, da at stemme
for det.

Formanden: Den ærede Landstings-
mand meente nok Ordføreren, ikke Formanden
for Udvalget. (Adler: Ja!)

Ordføreren: Jeg troer ikke, at jeg har
brugt en eneste Yttring, der kunde give Anled-
ning til at antage, at jeg talte i Udvalgets
Navn.

Adler: Det har jeg heller ikke anført.